

Bestemmelsen indeholder således ikke som den gældende regel om retshåndhævelsesarrest et krav om, at den påsigtede lovovertrædelse skal kunne medføre fængsel i 6 år eller derover. I stedet for et sådant strafferammekriterium indføres i lovtæksten et krav til den konkret forskyldte straf. Kravet indebærer, at bestemmelsen ikke vil kunne anvendes, såfremt der forventes idømt 30–50 dages ubetinget fængsel eller – på grund af ung alder eller andre særlige forhold – uanset forbyrdelsens grovhed en betinget fængselsstraf eller en straf af hæfte.

I øvrigt opretholdes kravet om, at *mistanken skal være særlig bestyrket, og at hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.*

Endvidere må det fremhæves, at proportionalitetskravet i den gældende § 762, stk. 3, også skal finde anvendelse ved fængsling efter stk. 2, nr. 2. Det følger af denne bestemmelses 2. led, at der ikke kan varetægtsfængsles, såfremt frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis sigtede findes skyldig. Dette krav vil betyde, at fængslingen kun kan blive af *kort varighed* – højst op til 2–3 uger – i det nederste område af bestemmelsens anvendelsesfelt.

Endelig vil bestemmelsen kun kunne finde anvendelse, såfremt *sigtelens vedrører en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1* (vold m.v. over for personer i offentlig tjeneste eller hverv) *eller en bestemmelse i straffelovens kapitel 25 om forbrydelser mod liv og legeme.* Reglen vil således ikke kunne anvendes ved f.eks. hærværk af selv betydeligt omfang (straffelovens § 291, stk. 2, fængsel indtil 4 år).

6. Anvendelsesområdet for § 762, stk. 2, nr. 2

I bilag 2 til lovforslaget er medtaget en tabel over de domme, hvor der i årene fra 1979–1984 er idømt højere straf end bøde for voldsforbrydelser (§§ 244–246). Af tabellen fremgår bl.a., at af alle straffe for vold (ubetingede og betingede domme) lå knap 18 pct. i 1984 på et niveau, der oversteg 60 dages ubetinget fængsel (352 domme). Under forudsætning af, at $\frac{1}{2}$ af de 381 domme i området »over 30 dage–højst 60 dages ubetinget fængsel« var på 60 dage, udgjorde ubetingede fængselsdomme på mindst 60 dage ca. 24 pct. af alle straffe, højere end bøde.

Beregnet på denne måde vil varetægtsfængsling efter den foreslåede bestemmelse således forment-

lig kun kunne komme på tale i omkring $\frac{1}{3}$ af alle sager, bødesager iberegnet, vedrørende straffelovens voldsforbrydelser (§§ 244–246).

Det kan endvidere oplyses, at der i 1984 blev afsagt ca. 10 domme for overtrædelse af § 252 med en straf på 60 dages ubetinget fængsel eller derover. For domme om uagtsomt manddrab i forbindelse med færdselsuheld var det tilsvarende antal 20–25 domme.

I lovforslagets bilag 3 er anført en række domme til belysning af, hvilke tilfælde der vil kunne være omfattet af lovforslaget. Det fremgår heraf, at bestemmelsen kun vil kunne anvendes ved de groveste tilfælde af den såkaldt meningsløse gadevold (dvs. over for kvalificerede sagesløse) og grove tilfælde af overfald over for persongrupper, der efter karakteren af deres arbejde er særligt udsat for angreb (f.eks. taxachauffører). Endvidere kan den anvendes i tilfælde, hvor der er anvendt våben eller påført mere betydelige skader, og i visse gentagelsestilfælde. Endelig vil grove tilfælde af overtrædelser af straffelovens § 252 om hensynsløs farevoldelse eller særlig grove overtrædelser af § 241 om uagtsomt manddrab kunne være omfattet.

Vedrørende overtrædelser af § 241 i forbindelse med spirituskørsel kan det oplyses, at der som udgangspunkt i disse sager efter retspraksis udmåles en ubetinget fængselsstraf på omkring 5 måneder.

Det må i øvrigt fremhæves, at der i de sager, hvor varetægtsfængsling vil kunne komme på tale efter lovforslaget, foreligger en ret fast udmålingspraksis. I sagerne vil der endvidere som regel allerede på strafforfølgningens indledende stadium være en ret høj grad af klarhed med hensyn til skyldvurderingens udfald. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det således normalt ikke volde domstolene vanskeligheder at skulle tage stilling til, hvorvidt lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre en ubetinget fængselsstraf på mindst 60 dage.

I bilag 4 er medtaget en række afgørelser om varetægtsfængsling i voldssager m.v. efter de gældende regler.

I tabel 1 i bilag 5 er der redegjort for udviklingen i antallet af anmeldte voldsforbrydelser og deres andel af samtlige anmeldte straffelovsovertrædelser (1975–1985).

I bilag 5, tabel 2, er der for samme periode vist udviklingen i det samlede antal varetægtsfængslinger uanset den påsigtede kriminalitet. Det fremgår heraf, at antallet af varetægtsfængslinger har været konstant faldende i de sidste 5 år (fra 1981).